

Claus Kaare Pedersen

411 Chemin du Bas Aille
83440 Seillans

04 9447 1787
06 4251 4972

ckp@disputeresolution.dk

Til medlemmerne af
Folketingets Skatteudvalg,
Christiansborg,
DK – 1240 København K.

28. februar 2009

L 125 Forslag til lov om ændring af lov om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien

I anledning af ovennævnte lovforslag retter jeg henvendelse til Skatteudvalget med håbet om, at der vil blive taget hensyn til de synspunkter, der fremgår af mit brev. Hvis det er muligt, vil jeg anmode om, at brevet ikke offentliggøres men behandles som et internt dokument i Skatteudvalget. Jeg er indforstået med, at brevet forelægges Skatteministeren til udtalelse.

Baggrunden for lov nr. 85 af 20. Februar 2008 om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien (i det følgende betegnet loven) var et politisk ønske om en genforhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med de to lande med henblik på at opnå, at udbetalinger fra privattegnede pensioner til personer bosiddende i de to lande også udløser dansk beskatning, hvor indbetalingen har givet skattefradrag i Danmark.

Den ønskede genforhandling blev som bekendt ikke gennemført, og som følge deraf blev dobbeltbeskatningsoverenskomsterne opsagt i juni 2008, således at overenskomsterne ophørte at have virkning fra den 1. Januar 2009.

I loven blev indført en overgangsregel, således at personer, som den 28. November 2007 var hjemmehørende i et af de to lande, og som den 31. Januar 2008 modtog efterløn eller pension, som efter de nævnte overenskomster kun kunne beskattes i dette land, fortsat skulle være fritaget for dansk beskatning af de nævnte indtægter, så længe vedkommende var hjemmehørende i Frankrig, henholdsvis Spanien. Uanset overgangsreglen var den beskatningsmæssige situation på området dog uændret indtil den 1. Januar 2009. For Frankrigs vedkommende havde Frankrig indtil 1. Januar 2009 alene beskatningsretten for personer bosiddende i Frankrig uanset hvornår flytningen havde fundet sted.

Baggrunden for overgangsreglen med skæring den 28. November 2007 er udtrykt lidt forskelligt i forskellige sammenhænge, men fælles for begrundelserne er, at de personer, der havde indrettet sig i tillid til den indtil da gældende lovgivning, ikke skulle omfattes af de nye regler.

Valget af datoen den 28. November 2007 skyldtes, at det var datoen for lovforslagets fremsættelse, uanset at loven først blev vedtaget i slutningen af februar 2008, helt i overensstemmelse med megen anden skatte- og afgiftslovgivning for at forhindre, at forhøjelse af skatter og afgifter søges undgået ved fremskyndelse af dispositioner. Som eksempel kan nævnes skærpede afgifter på tobak, spiritus og automobiler. Det er på disse områder helt naturligt at vælge en eksakt dato og netop knytte den til lovforslagets fremsættelse.

Ved at anvende samme fremgangsmåde på det foreliggende område er det imidlertid oversét, at der er nogle afgørende forskelle.

Den helt afgørende forskel er, at flytning fra et land til et andet land for ansvarlige mennesker ikke kan sammenlignes med at købe cigaretter, spiritus eller biler, eller foretage andre dispositioner, der kan besluttes og realiseres i løbet af få timer.

Flytning til et andet land er en lang proces, og undervejs i denne proces kommer der et tidspunkt, hvor der ingen vej er tilbage.

Som eksempel vil jeg tillade mig i korte træk at nævne forløbet i mit eget tilfælde:

- Januar 2007 erhverves den franske ejendom
- 1. April 2007 udtrådte jeg af mit daværende firma med andre indehavere med henblik på afvikling af den af mig personligt drevne virksomhed
- 1. Juni 2007 blev lejekontrakt om familiens daværende helårsbolig indgået bindende for en længere periode med virkning fra 1. August 2007
- I april 2008 var den personligt drevne virksomhed afviklet, således at flytningen kunne gennemføres medio maj 2008.

Som det fremgår af beskrivelsen var vi hjemmehørende i Danmark den 28. November 2007, men vi er i nøjagtig samme situation som andre personer, der var fraflyttet på dette tidspunkt. Vi havde disponeret i tillid til den gældende lovgivning og den 28. November 2007 gik der ingen vej tilbage. Vi var ikke i stand til at fremskynde flytningen, og vi kunne heller ikke undlade at gennemføre den uden store tab.

Hvis det politiske ønske reelt har været at fritage personer, der havde indrettet sig i tillid til den gældende lovgivning, bør overgangsreglen derfor ændres, og det er et naturligt tidspunkt at ændre

overgangsreglen nu, hvor der har vist sig behov for ændring af overgangsreglerne på andre områder.

Det naturlige må være at ændre overgangsreglen svarende til tidspunktet for ophøret af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne den 1. Januar 2009. For den mellemliggende periode er der intet provenuetab, idet beskatningen indtil denne dato har været i overensstemmelse med dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Forskellen vil alene være, at de få personer, der er kommet i klemme, går fri af den nye lovgivning.

Det må antages, at det vil berøre relativt få personer, som til gengæld uden egen skyld er blevet ramt hårdt, og i nogle tilfælde ualmindelig hårdt. Og det kan med sikkerhed lægges til grund, at der ikke er nogen, der har gennemført en flytning efter 28. November 2007 til et af de to lande med det formål at undgå dansk beskatning. Personer der efter den 28. November 2007 er fraflyttet til et af de nævnte lande, er enten flyttet af helt andre grunde eller fordi de inden da havde truffet bindende dispositioner, der ikke kunne omgøres.

Selvom problemet kun berører få personer, håber jeg, at der vil være en politisk erkendelse af, at der faktisk er personer, der trods den tilkendegivne vilje til at undtage de, der havde indrettet sig i tillid til gældende regler, på grund af overgangsreglens nuværende udformning alligevel rammes af reglerne, og at der vil være en politisk vilje til at drage konsekvensen heraf.

Spørgsmålet har med udførlig redegørelse for de faktuelle forhold været forelagt skatteminister Kristian Jensen, der i et svar som udtryk for sin modstand mod at ændre reglerne bl.a. udtalte: "Alle andre må tage højde for den danske skat og må på lige fod med alle andre tilpasse deres udgifter til deres indtægter efter skat." (kopi af Hanne Søgaard Hansens brev af 12. Januar 2009 til Skatteministeren samt dennes svarbrev af 4. Februar 2009 vedlægges). Udtalelsen er naturligvis ikke et argument, men et både kynisk og arrogant standpunkt, for hvad véd skatteministeren reelt om andre menneskers muligheder for at "tilpasse deres udgifter"? Realiteten er tværtimod, at de pågældende har indrettet sig i tillid til den eksisterende lovgivning de kendte, og at de som følge af politiske beslutninger er bragt i situationer, der vender op og ned på deres tilværelse, og i visse tilfælde med ulykkelige følger. Ministerens standpunkt må opfattes således, at han reelt er ligeglad med de mennesker, der berøres.

Jeg håber, at skatteudvalgets medlemmer har anderledes øje for de menneskelige sider i denne sag, så meget desto mere, som det reelt kun berører relativ få mennesker, og at der derfor ikke vil være nævneværdige provenumæssige konsekvenser af en ændring.

Med venlig hilsen

Claus Kaare Pedersen